

El nombre de morts serà superior al de naixements d'aquí quatre anys

Espanya perdrà al voltant de 2,6 milions d'habitants en una dècada

CELESTE LÓPEZ
Madrid

El futur ja és aquí. Des de fa poc menys de dues dècades, els demògrafs no deixen d'advertir, a més de manera reiterada, que Espanya s'encamina a un problema seriós de sostenibilitat a causa de l'envelliment de la seva població i el descens de la natalitat. Però no s'ha fet gairebé res per intentar pal·liar aquest negre panorama de conseqüències imprevisibles per al futur econòmic del país. El que diem, el futur ja és aquí: d'aquí quatre anys, el nombre de morts superarà la xifra de naixements (creixement vegetatiu negatiu). Aquest és l'inici d'un cicle que es prolongarà fins més enllà del 2023.

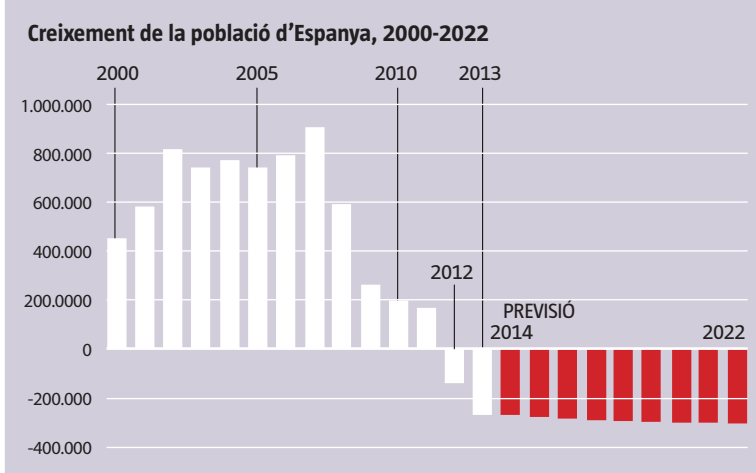
Però si això ja és una dada preocupant cal sumar-ne d'altres de força inquietants: l'emigració a conseqüència de la crisi econòmica continua en augment,

El 2023 hi haurà un milió de nens menys que ara i 1,5 milions més de majors de 64 anys

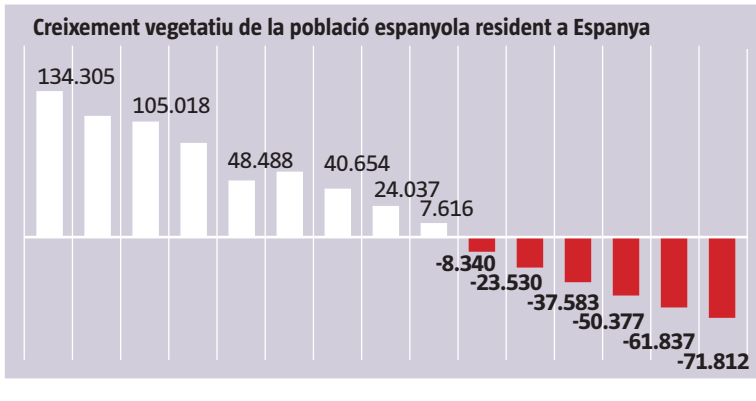
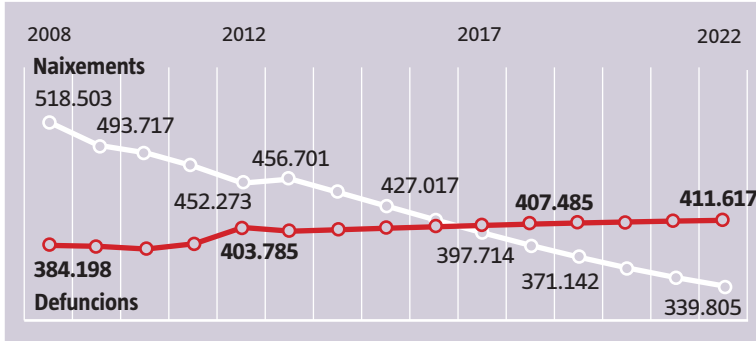
davant la reducció d'immigrants. Entre uns motius i els altres, els experts creuen que Espanya perdrà al voltant de 2,6 milions d'habitants en una dècada: dels 46,7 actuals a 44. I el pitjor és que la projecció és que durant els anys posteriors al 2023 continuï descendint.

Aquestes són algunes de les dades de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) incloses a les projeccions de la població d'Espanya a curt termini 2013-2023, que haurien d'alertar els

A partir del 2012 la població espanyola decreix

El 2017, més naixements que defuncions

FONT: INE

LA VANGUARDIA

que han de prendre decisions: el 2023 hi haurà un milió menys de nens menors de deu anys que ara i 1,5 milions més (gairebé 20 milions) de persones majors de 64 anys.

El nombre de naixements seguirà reduint-se en els propers anys, continuant la tendència iniciada el 2009. Així, entre el 2013 i el 2022 naixerien prop de 3,9 milions de nens, un 17,1% menys que en la dècada passada. En deu anys, la xifra anual de naixements hauria disminuït fins als 339.805, un 24,9% menys que l'any 2012.

I això malgrat que les dones tindran més fills (dels 1,34 fills per dona en edat fèrtil actualment als 1,41 el 2022). Però aquest descens de criatures nascudes era un fet previst des de fa anys i té a veure amb la reducció del nombre de dones en edat fèrtil, ja que tenen aquestes edats les generacions menys nombroses, les que van néixer durant la crisi de natalitat de finals dels vuitanta i dels anys noranta. De fet, el nombre de dones entre 15 i 49 anys es reduirà en 1,9 milions (17%) en una dècada.

A tot això s'afegeix l'augment de la mortalitat com a conseqüència de l'envelliment poblacional. Així, en el període 2013-2022 es registraran, segons les projeccions, gairebé 4,1 milions de defuncions, un 6,2% més que les registrades entre el 2003 i el 2012. Aquest increment s'explica per l'augment de l'esperança de vida: 81,8 anys els homes i 87 les dones el 2022, que suposa un guany de 2,5 anys i d'1,9 anys respecte als valors actuals, respectivament.

Més dades: l'esperança de vida als 65 anys s'incrementaria fins a 20,2 anys en els homes i 24,1 en les dones en el ja no tan llunyà 2022.

Les dades que dona a conèixer l'Institut Nacional d'Estadística reflecteixen un canvi important de l'estructura de la població espanyola: pocs nens (un 20% menys que ara), poca població de mitjana edat, d'entre 20 i 49 anys (22,7% menys) i gairebé un 20% més de majors de 64 anys. L'any 2023 es calcula que 23.428 persones superarien els 100 anys, gairebé el doble que els 12.033 centenaris actuals.

Totes aquestes dades, en definitiva, es tradueixen en el fet que la taxa de dependència, entesa com el percentatge de menors de 16 anys i majors de 64 respecte a la població d'entre 16 i 64, passarà del 51% actual al

Catalunya és la comunitat que més població perdrà durant la pròxima dècada, més d'un 10%

59,3% en deu anys.

Segons aquest estudi, Espanya acabarà l'any amb 240.000 residents menys, continuant la tendència que es va iniciar el 2012 (113.000 menys) i que seguirà en augment durant la pròxima dècada (la projecció de l'INE és a deu anys, però pel ritme de creixement de la pèrdua de població es pot afirmar que prosseguirà el descens poblacional fins més enllà del 2025).

Això té a veure en bona part amb els moviments migratoris. Segons l'INE, mentre que aquest any han vingut a Espanya (o vindran) 291.000 persones, es calcula que gairebé 600.000 marxaran. La projecció a deu anys és que Espanya perdrà 2,5 milions d'habitants en els seus intercanvis de població amb l'estranger.

Si es manté l'evolució demogràfica prevista, la pèrdua de residents s'estendrà a totes les comunitats i els descensos més pronunciats es registraran a Catalunya (-10,6%), València (-8,7%) i La Rioja (-8,3%). Les Canàries es quedaran igual i només les ciutats de Ceuta i Melilla guanyaran població.●

Dèficits d'integració dels 1,2 milions d'estrangers a Catalunya

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

"Catalunya acull les persones immigrants però mostra dèficits d'integració". Aquesta podria ser la principal conclusió de l'*Informe sobre la integració de les persones immigrades a Catalunya* presentat ahir a Barcelona. Entre els indicadors que reflecteixen les diferències més significatives entre la població autòctona (6,4 milions) i l'estrangera (1,2 milions) apareixen aquestes: taxa d'atur, 15,8 i 34,3%, respectivament; salari brut anual dels homes, 28.848 i 19.041 euros; habitatge en propietat, 87% i 35%; ús del català amb els veïns, 68% i 23%.

Quim Brugué i Sheila Gonzà-

lez, de l'Institut de Govern i Polítiques Públiques (UAB), i Jordi Gusi i Àgata Sol, de les Entitats Catalanes d'Acció Social, són els autors de l'estudi encarregat pel Departament de Benestar amb la col·laboració de l'Obra Social de La Caixa. Al capítol final es destaca que els factors clau per a la integració són la llengua, la feina i les xarxes socials. "La integració és entesa com un procés bidireccional d'acceptació mútua entre autòctons i estrangers, un procés que culmina quan la persona migrant se sent part de la societat d'acollida i té les mateixes oportunitats", diuen els autors. La consellera de Benestar, Neus Munté, va dir que Catalunya s'ha d'enfrontar al repte de la

AGUSTÍ ENSESA / ARXIU

Els estrangers representen el 17% de la població catalana

integració "sense discriminacions positives, però sí amb polítiques d'equitat".

L'anàlisi de la llengua d'ús habitual mostra una evolució entre el 2008 i el 2010 favorable al cata-

là. Tot i així, el 70,4% dels estrangers utilitzen habitualment el castellà (davant el 46,8% dels autòctons); un 23,5% fan servir altres llengües i només un 6,1% parla en català.

Pel que fa a la religió, un 40% es declaren catòlics i un 28,4% musulmans, però sorprèn que el pes de l'Església evangèlica sigui només del 2,4%. A la pregunta de què hauria de ser Catalunya, el 43,3% dels immigrants prefereixen una comunitat autònoma, un 25,6% l'Estat independent, un 9% l'Estat federal i un 4,3% una regió d'Espanya (un 16,7% no ho sap). Quant a la simpatia pels partits, polítics, el PSC/PSOE és el més acceptat (31,6%), per davant d'ICV-EUiA (3,9%), CiU (3,8%), ERC (2,6%) i PP (2,1%). El diari preferit dels estrangers és *La Vanguardia*; la televisió més vista; La 1, i la ràdio es reparteix entre RNE i Catalunya Ràdio.

L'informe recull dades de diferents anys i sorprèn que es refereixi a l'*Enquesta de condicions de vida* del 2006, malgrat que ja s'ha publicat la del 2012, però en canvi sí que es recullen les opinions polítiques del *Sondeig d'opinió* de l'ICPS del 2012. Malgrat això, ja es detecta "l'impacte de la crisi sobre la capacitat d'integració de la societat catalana".●